4de. Jaargang. — Curaçao den 30n Juli 1887. — No 187.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
De Agentuur:
JAN ELLIS, *Curaçao,* — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba,* — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire.* — Playa.
UITSLUITEND AGENT VOOR FRANKRIJK
Teissedre, 39 Rue Paradis Poissonnière, Parijs.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa bugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

DE IERSCHE QUAESTIE.

Z. D. H. Mgr. Lynch, aartsbisschop van Toronto (Canada) heeft aan Lord Randolf Churchill een belangrijken brief over de Iersche Quaestie geschreven. Wij laten dit schrijven hier volgen:

Waarde Lord Churchill,

„Gij herinnert U wellicht nog een Prelaat uit Canada, die in 1879 te Dublin in het kasteel van den onderkoning een bezoek aflegde om uwe vereerde en edele moeder, de Hertogin van Marlborough, zijnen dank te betuigen voor hare vrijgevige liefdadigheid ten opzichte der ongelukkige Ieren. Toen heb ik de eer gehad met uwe Hoogheid kennis te maken.

Te dier gelegenheid heb ik U gezegd, dat gij een groot staatsman worden zoudt. Van dien tijd af heb ik getrouw uwe politieke gedragslijn in het oog gehouden, nu eens met droefheid en dan weer met vreugde, maar altijd met groote verwachting. De beweegredenen, die U gedreven hebben tot het nederleggen van eene eervolle en gewichtige betrekking in het Engelsch Kabinet, verraden de achtenswaardigheid, de koenheid en de onafhankelijkheid van een groot verstand. Uwe leus schijnt te zijn: *Fiat justitia, ruat cœlum.* Ik reken niet weinig op deze edele geaardheid uws harten. Nu, waarde Lord Randolf, het doel van dezen brief is U aan te raden de Iersche Quaestie in den grond te bestudeeren, niet uit het gezichtspunt van bekrompen partijgeest, om aan allen recht te laten wedervaren. Uw oprecht karakter en eergevoel in aanmerking genomen, koester ik het vertrouwen, dat gij U aan de zijde van Gladstone zult scharen, ten einde vrede en voorspoed aan Ierland terug te geven en eene duurzame vereeniging tusschen Engeland en het groene Erin tot stand te brengen."

Na een kort maar vurig pleidooi ten gunste van Ierlands eischen, zegt Mgr. Lynch verder, dat Engeland verkeerd handelt, als het in de zwakheid van dat land eene aanleiding vindt om nog langer te weigeren, het recht te laten wedervaren.

Het Iersche element, zegt de aartsbisschop, wordt hoe langer zoo machtiger in de Vereenigde Staten. Engelsche dagbladen hebben de opmerking gemaakt, dat, wanneer een Amerikaansch Staatsman Engeland zwart maakt, zulks geschiedt, omdat hij zich den steun der Ieren bij de stembus wil verzekeren. Daardoor erkennen zij, dat de Iersche stemmen bij de verkiezingen in Amerika een aanzienlijk gewicht in de schaal leggen, en men kan hetzelfde zeggen van Australië en de andere landen, waar Engelsch gesproken wordt, en waar het getal en de welstand der Ieren, beide toenemen.

Daaruit kunnen wij besluiten (en velen hebben dit reeds erkend en gezegd), dat de Vereenigde Ieren een factor van belang in het bestuur van Amerika vormen, en dat de kracht hunner samenwerking met den dag vermeerdert. Bij de presidentskeuze en andere gewichtige verkiezingen geven zij reeds den doorslag. Dit valt niet te betwisten. Over hunne verstandelijke gesteldheid kunt gij oordeelen naar den toon, dien de Amerikanen in de quaestie der visscherijen hebben aangeslagen. Men zegt, dat wij te Canada onder de Engelsche vlag leven bij de genade der Vereenigde Staten. En toen er sprake was van aanwerving van vrijwilligers voor onze verdediging, zeide een onzer staatslieden: „Waartoe die uitgave? Wat vermogen wij tegen onze vijftig millioen naburen? Onze voornaamste verdediging en grenswacht bestaat hierin, dat wij tegenover hen eene goede houding aannemen."

Maar die goede houding beteekent niets anders dan dat Amerika kan doen, wat het wil. De Engelsche strijdkrachten zijn zeer verre. En goede buren zijn meer waard dan verre bloedverwanten.

Rijzen er ooit geschillen tusschen Engeland en de Vereenigde Staten, dan zou Canada bezet worden: binnen weinige dagen zou het overdekt zijn met de soldaten der Republiek. En dit zonder veel moeite van hunnen kant, want de Iersch-Amerikaansche militaire Vereenigingen zouden haar ransels en van geld en van troepen voorzien. Het is een overbekend feit, dat er in Canada zelf een groot aantal voorstanders van de annexatie gevonden worden, die denken dat de vereeniging met de Vereenigde Staten hunnen handel tot voordeel zou strekken.

Sta mij toe, zoo besluit Mgr. Lynch zijn schrijven, sta mij toe, waarde Lord, dezen brief te eindigen met de bede, dat gij zonder verflauwing zult gaan arbeiden om uw land (Engeland) te redden uit het dreigend gevaar, waarin het verkeert, en het aan te sporen eindelijk gehoor te geven aan Ierlands billijke eischen. Slechte behandeling en laster zullen gewezen vrienden of vijanden nimmer tot eene verzoening brengen. Eendracht maakt macht: doch de tegenwoordige toestand der Ieren in het Vaderland en in den vreemde is niet zeer bevorderlijk aan Engelands kracht en glorie. Wij dienen niet te vergeten, hoe het groote Romeinsche Rijk gevallen is. Engeland kan zich niet aan de wetten der eeuwige gerechtigheid onttrekken."

GOUDEN JUBILE VAN Z. H.

't Is zeker een opvallend en merkwaardig verschijnsel, dat de geheele wereld over, overal waar Katholieken zich bevinden, dezelfde zin en geestdrift gevonden worden, ter viering van het heugelijk gouden priesterfeest van onzen Opperpriester, den Paus van Rome. Wel een duidelijk en schitterend bewijs voor de eenheid van ons H. Geloof, dat den Paus leert kennen als de drager van het hoogste gezag, als de zichtbare vertegenwoordiger van Jezus Christus. Een van geloof zooals de Katholieken zijn, zijn zij ook één van liefde, van liefde en eerbied voor de macht en de waardigheid van den plaatsbekleeder van hun Goddelijken Stichter. Meermalen reeds hebben wij gelegenheid gehad te doen uitkomen de algemeene deelneming in het feest dat ter eere van Zijne Heiligheid staat gevierd te worden. Geen Katholieke Missie zelfs is er op de wereld, hoe arm en onvermogend ook, die zich niet beijvert om op eenigerlei wijze ook, blijken te geven van eerbied en hoogachting en toewijding aan den algemeenen Vader der Christenheid. In waarheid, de viering zelfs van zulk feest, de algemeene uiting van blijdschap en vreugde duidt iets bijzonders, iets wonderbaars aan, dat alleen te verklaren is door de Goddelijke kracht, die de Katholieke Kerk leidt en bestuurt.

Thans deelen wij weer een herderlijk schrijven mede, dat wij ontleenen aan *La Crónica*, waarin de Aartsbisschop van St. Domingo Geestelijken en geloovigen aanspoort en opwekt tot eene gezamenlijke luistervolle viering van het jubileum van onzen H. Vader Leo XIII.

Fernando A. de Meriño,

Por la gracia de Dios i de la Santa Sede Apostólica, Arzobispo Metropolitano de la Arquidiócesis de Sto. Domingo, &.

Al venerable clero y á los fieles del Arzobispado,

Salud y bendición en Nuestro Señor Jesucristo

Del uno al otro extremo del mundo católico, la gran familia legitima del cristianismo se estremece de alegría oyendo las mil voces que en diversas lenguas y variadas formas alzan por todas partes ilustres creyentes, secundando las exhortaciones pastorales del episcopado, que llama á los fieles á participar de la jubilosa expansion con que la inmen-

FEUILLETON.

MISION CATOLICANAN NA AFRICA.

CARTA di Monsenjor Lavinhac, Obispo di Pacando, Vicario Apostólico di Nyanza, na Sociedad di propagacion di Fé.

(*Siguimentoe*).

Riba un senjal di rei, bordugoenan a cai riba e' confesor balentenan di nan fé, nan a mara nan i lastra nan di un manera cruel riba afor. Na e mes momentoe mi a tende *yanzé* (accion di gracias) di nan companjeronan, koe tabata pagano ainda. E troepa balente a para algun paso dilanti mi. Nan a mara e hobennan di dies-ocho te binti-cinco anja huntoe. Nan a mara muchanan só. Nan tabata di tal manera marar, koe apenas nan por a camna, i nan un tabata bati contra otro. Kizito, un jioe di un djé senjor poderosonan di reino, tabata hari di loke tabata sosode, é tabatin un cara contentoe como si ta koe su cambradanan é tabata hunga. Diferente di su roemannan a bira Cristian i nan tabata haci nan conocir pa nan ánimo i nan devocion. Kizito tabata digno di su roeman majornan. Hopi dia kaba é tabata forsa mi pa batisé, i é tabata bisa, koe pronto Mouanga lo maté. A sosode, koe el a droemi un anochi cerca nos, i é no kier a bai promé koe nos a bisé riba ki dia lo é bira jioe di Dios. Mi ta corda koe un dia, pa mi a bini liber di dje, mi a cohé den mi brasa i pone over di un bentana. Por fin, ora mi a mira koe é tabata resueito na batisa, mi a primintiéle di batiséle despues di un luna. Ma ben Dios a propone koe e alma exelente-ai mester a ricibi bautismo den su mes sanger.

Ora e pagenan di Charles Louanga a bai, nan a hiba e otro pagenan, koe nan tabata jama *bagalagala*, cerca rei. Bao di nan tabatin un número chikitoe di neófito; nan tabata mes balente koe e di proménan i e sirbidornan di rei a mara nan mes cos cerca otro. E *bagalagala*, koe tabata pagano, a bolbe jena aire coe nan *yanzé*, i nan tabata gradici Su Majestad koe a pordona nan nan falta di a resa, bisando koe no tabata coe nan gustoe koe nan a haci esai, ma koe nan tabata obligar, pa nan no a perde, sino nan bida, alomenos nan wowo ó nan oreanan. Ora e Cristiannan tabata pasa, nan tabata busca mi i coeminda mi coe bista, i mi tabata pidi E, koe ta forsa di mártirnan, pa E basja den coerazon di e pobernan e gracia necesario, pa nan persevera den confesion di nan religion meimei di toer martirio.

Contoer mi a sinti mi forsa tabata caba, mi mester a tene mi curpa contra un palisada i mi tabata pidi e Mama di dolor, koe tabatin forsa di para bao di Cruz, pa é juda mi. Mi tambe tabata mes cos coe n'é, impotente pa mengua furia di bordugoenan, koe tabata lastra nan victimanan sin ningun compasjon. No tabata permitir ni sikiera, pa mi a duna mi jioe stimarnan un último conscho; i mi mester a contenta mi coe mira nan cara, riba cual bo por a lesa huntoe coe un sumisjon dusji na boluntad di Dios, un alegria santoe i un ánimo di homber; i apesar di tristeza grandi koe tabatin den mi coerazon, mi tabata alaba i gradici Dios, pa e honor koe El a duna na mision di Bouganda.

Despues di empleadonan di corte nan a jama un soldá hoben, jamar Jacques Bouzabaliao dilanti rei. E neófito-ai tabata jama atensjon pa su simpleza i su zelo pa instrui jioenan di capital. Mouanga, koe tabata conocé, a amenasé pa mata si é no stop di papia riba religion; ma e dreigmentoenan-ai no a spanté, ma el a sigi cumpliendo su mision. Mouanga a tira na su cara, koe el a busca di conberti rei mes, i koe esai tabata crimen basta grandi pa nan a maté pa di promé.

Asina rei a manda jamé, el a bai un be na cas real, sabiendo masjá bon kiko tabata speré:

"Ta bo," Kabako a puntréle, "ta cabes di Cristiannan na Kigpa?"

"Mi ta Cristian sigur", Jacques a responde, "ma é título di cabes no ta pertenece mi."

"E hoben-ai," rei a bisa, "kier hunga gran senjor; si bo miré, é parse un *Mkoñadá* (gran homber di e tera.)"

"Mi ta gradici bo," Bouzabaliao a responde hariendo, "pa e titulo-ai koe bo ta duna mi."

"Ta é," rei disi, "koe kier a hasi mi bira Cristian! Bordugoenan, kohé i maté un be; mi kier coeminsa coe n'é." "Oueraba!" (adios) e Cristian a bisa rei sin spanta, "mi ta bai na paraiso aja riba bai pidi Dios pa bo."

Un gritoe di harimentoe a sigi e palabranan-ai, koe e pober paganonan no tabata comprende.

"E Cristiannan-ai mester a perde nan sintir," asina e paganonan tabata bisa, "sino nan no por papia asina."

Jacques a pasa mi dilanti, coe un kaboeja na su garganta, acompan-

sa comunidad de hijos de la Iglesia se prepara á celebrar les *bodas de oro* de nuestro Santísimo Padre Leon XIII.

Y guardábamos silencio hasta hoy conteniéndonos y contrariando fuertemente nuestros impulsos, por ver si lográbamos recoger los ecos del entusiasmo conmovedor y edificante de pastores y rebaños, para trasmitiros tambien, en ayuda de nuestros débiles acentos, parte de la armonía de ese himno de exultacion que ya resuena con unísono concierto, llevado en alas de los cuatro vientos del cielo á los últimos confines de la cristiandad.

Cincuenta años hace que el egregio Pontifice se halla consagrado al ministerio del sacerdocio, desde el 31 de Diciembre de 1837; y he aquí que su jubileo sacerdotal es el piadoso motivo que impulsa á pastores y greyes á entonar alabanzas y bendiciones al Divino Autor de toda vida y de toda gracia por la insigne merced que ha dispensado á su escogido, designado cual otro Abraham para ser padre de los creyentes en la Nueva Ley.

Misterios de la soberana é infalible Justicia! Cuando la impiedad yergue la frente con más provocativa altivez, y que al embate de los errores modernos, que medran ya harto bien quistos en esta época de malicia y perversion, aparece todo amenazado con inminente desquiciamiento del órden intelectual y moral; levántase imponente universal demostracion de profundo respeto y devocion al venerable Pontífice lo en honra del Vicario de Jesu Cristo, Maestro y depositario de la verdad divina, como testimonio irrefutable de la mas enérgica protesta de la fé religiosa para confundir á los obreros del poder de las tinieblas.

Si, queridos hermanos y amados hijos, vosotros sabeis que los esfuerzos del racionalismo por hacer romper con nuestros diez y nueve siglos de fe, de triunfos y consecuente predominio en la enseñanza religiosa y moral, son siempre redoblados, vigorosos y tenaces, y por lo mismo que él varía de forma y ataca constantemente al catolicismo con odio frio y calculado, aunque fingiendo luego moderacion, no solo porque ve en éste el único poder inconmovible, desesperacion de todo sistema impío, sino porque éste sólo sostiene las verdades fundamentales que garantizan el órden social, como son las de la existencia de un Dios, de la inmortalidad del alma, de la moral religiosa, del principio de autoridad; verdades que hoy se empeña aquel en sustituir con los delirios de una ciencia vana y corruptora, por materialista y atea, basada en insustanciales negaciones. Pero sabeis tambien que á las varias corrientes de ideas con que el racionalismo ha pretendido inundar el campo cristiano, y que luego hasta impone miedo á los creyentes de no ilustrada fe ó de ánimo apocado, se opone tambien insalvable el torrente lleno, de profundo cauce, de fuente copiosa é inagotable que forma el espíritu de millones de fieles, nutrido con las verdades sobrenaturales enseñadas y depositadas por Dios en su Iglesia y custodiadas por el sucesor legítimo de Pedro. *Et porta inferi non prævalebunt!*

Y precisamente, la solemnidad de este jubileo es ocasion propicia que aprovecha la fe de los católicos para protestar elocuente y solemnemente una vez mas de su firme inalterable devocion al Padre Santo, á la Iglesia y á las salvadoras divinas enseñanzas. En tal virtud, ningun pueblo católico, ningun individuo hijo de la verdadera Iglesia debe aparecer indiferente en circunstancia tan notable, sino antes bien debe inspirarse en el sentimiento universal y concurrir con sus votos, oraciones y buenas obras á la gran consagracion del 31 de Diciembre de este año.

Y en esta antilla, la primada del Nuevo Mundo que vió enarbolar en sus puertos y sobre la cumbre de sus montañas el lábaro santo de la Redencion: la primera que vió levantar entre ambos entonces ignotos continentes de la América altares al Dios vivo y ofrecer en ellos el augusto sacrificio del Calvario; la primera que oyó resonar en sus bosques y llanuras la regeneradora palabra evangélica llamando á los indígenas á salir de las tinieblas de la gentilidad á la luz de la verdad eterna; es decir, la primera en el honor de ver alzarse y brillar esplendido bajo su cielo y sobre sus horizontes el sol de la *Buena Nueva*, donde irradiaron sus rayos vivificantes hácia otras regiones circunvecinas sumidas en el salvajismo y la barbarie; y la primera, en fin, distinguida por la solicitud pastoral del Soberano Pontífice que erige en ella la cátedra Primada de las Indias: en esta antilla, decimos, y en este arzobispado singularmente, cuna de la fe cristiana del mundo de Colon y su centro civilizador, todo, queridos hermanos y amados hijos, todo nos habla con voces elocuentísimas cuando se trata de los preclaros fueros de nuestra sacrosanta religion, de sus conquistas pacíficas y ennoblecedoras, de la abnegacion y celo evangélicos de sus apostoles y de la constante y benéfica influencia en el gobierno espiritual de la Iglesia del Padre comun de los fieles.

Y por ello, y porque hemos tenido la buena suerte de permanecer siempre adictos á las creencias saludables de nuestros antepasados, custodiando con fidelidad el depósito de la fe cristiana católica, y conservando nuestra filial sumisión al Vicario de Jesucristo cabeza del cuerpo de la Iglesia, es necesario que tambien aprovechemos la oportunidad de su quincuagésimo aniversario sacerdotal, participando del júbilo que exalta el corazon del pueblo cristiano y demostrandolo del modo que mejor nos sea posible conforme á nuestras circunstancias. En tal virtud, y no dudando del interés con que todos vosotros, queridos hermanos y amados hijos, respondereis á nuestros deseos, disponemos:

1° Comisionar al Rdo. Canónigo Penitenciario Presbítero Don Francisco X. Billini, Rector de la Iglesia de *Regina Angelorum*, con cuya buena disposision de ánimo, actividad y celo religioso contamos, para que prepare en esta ciudad capital aquellos humildes obsequios que puedan presentarse al Padre Santo como testimonio de la firme adhesión á su sagrada persona y á la Cátedra Apostólica, del Clero y de los fieles; para lo cual podrá asociarse á aquellas personas de su mayor confianza.

2° Que los Curas de la Arquidiócesis, unidos á algunas personas de buen espíritu religioso, preparen en sus parroquias el ánimo de sus feligreses á celebrar solemnemente el dia 31 de Diciembre de este año.

3° Que desde el dia que reciban estas nuestras Letras añadan en lo adelante hasta aquella fecha, la oracion *Pro Papa* á las de la Misa, cuando no lo prohiba el rito.

4. Que todos los domingos primeros de cada mes dirijan especiales exhortaciones á los fieles moviendoles á cumplir su deber filial, excitándoles á confesarse y comulgar y elevar preces fervorosas al Señor por la salud, largos días de Pontificado y constante victoria contra sus enemigos (que son los de la Iglesia) de nuestro Santísimo Padre Leon XIII.

5° Que por sí y por la intervencion de personas piadosas pidan una limosna en su feligresia, remitiéndonos el producido en todo el curso del mes de Octubre próximo venidero, para enviarla á Su Santidad, segun lo hacen las demas naciones cristianas, en testimonio de filial amor.

6° Que para concurrir tambien á la exposición que habrá en el Vaticano con motivo de esta festividad, Nos complaceria en sumo grado si algunos señores Curas pudieran proporcionarnos cualquier objeto (producto de nuestro privilegiado suelo ú obra de arte nacional) que hacer figurar en ella.

7° Que esta Circular-Pastoral sea leida á los fieles en el primer domingo mas inmediato á su recepcion, cuidando hasta de repetir su lectura, si ello fuese necesario, para que llegue á conocimiento de todos nuestros arquidiocesanos.

Dadas en Santo Domingo en nuestro Palacio arzobispal, firmadas y selladas el 29 de Junio dia de los bienaventurados Apóstoles San Pedro y San Pablo, año mil ochocientos ochenta y siete.

FERNANDO,
Arzobispo de Sto. Domingo.

Por mandato de S. Sria. Illma, el Arzobispo mi Señor,

CARLOS NOUEL,
Canónigo honorario, Secretario.

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

STAND DER MAAN.

V. M. 3 Aug. 4 u. 4 min. P. M.

Opkomst der Zon:
5 Augustus 5 u. 43 min.

Ondergang der Zon:
5 Augustus 6 u. 17 min.

Gouvernements Besluiten.

Curaçao, den 22n. Juli 1887.

Aan den heer *J. van der Biest Jr.*, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als Plaatsvervanger van den Kantonrechter op *Aruba*, onder dankbetuiging voor de diensten door hem als zoodanig bewezen.

Tot Plaatsvervanger van den Kantonrechter op bovengemeld eiland benoemd de Heer *J. J. Beaujon.*

De maréchaussee der 1e. klasse, *W. Pietersen*, teruggesteld tot maréchaussée der 2e klasse;

Aan den als maréchaussée der 2e klasse naar de brigade gedetacheerden infanterist *R. de Liefde* toegekend de rang als maréchaussé der 1e klasse.

De Heer *Georg Borchert* bevoegd verklaard tot de uitoefening der artsenijmengkunst alhier.

Bij de op den 19n dezer maand op *Bonaire* en *Aruba* gehouden verkiezing van Landraden zijn gekozen: op het eerstgenoemd eiland de Heer *C. R. Debrot* en op het laatstgenoemd eiland de Heer *E. L. Zeppenfeldt.*

Aan den 1n. Luitenant bij de dienstdoende Stedelijke Schutterij *E. H. S. Bennebroek Forbes*, een buitenlandsch verlof voor den tijd van een jaar verleend.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.

—De diefstal, waarvan wij in ons vorig nummer melding hebben gemaakt, is niet aan boord van den *9 de Agosto* maar wel aan boord van den Venezuelanschen schoener *Sarah* gepleegd.

—Maandag jl. zijn de werkzaamheden begonnen voor het leggen van de brug ter verbinding van *Poenda* met *Otrobanda*; welker

---

jar di un bordagoe, koe tabata bai kita su cabes afor. Mi a hisa mi manoe pa danéle último absolucion. El a hisa su dos manoenan marar moestra mi na cielo, e lugar na oenda lo nos contra un dia. E tabata hasi manera ta festa e tabata bai i manera e kier a puntra mi: "Tata, ¿pakiko bo ta sina tristoe? Esaki ta bien poco na comparacion di e bien eternonan koe bo a sinja nos conose."

Despues mi a warda hopi ora riba fabor di por a mira rei. Nan a nenga mi. Miedoe pa basta Mouanga den su rabia no larga plunder nos cas i mata nos huérfanonan, mi a bolbe toema camina pa Sta. Maria di Boubaga. Den speransa di informa algun particularidad di planman di rei, mi a companja ministro Katikiro, koe tambe tabata bai for di corte. Katikiro ta masjá bon coe mi, ma é no a bisa mi nada. Ma ora é tabata kita for di mi, el a bisa mi adios haciendo un chanza insultante: "Hombernan di Dios sabi toer cos," el a bisa, "ma e dia djawé nan no a spera." Mi no a respondé nada, ma mi a sigi coe mi pensamentoe masjá tristoe riba porvenir di nos Cristiandad, koe tabata nace, sperando salbacion solamente den junzanza di Dios.

Solo tabata kima masjá. Mi a haja un sed terrible. Nan ta bisa aki koe sed ta un martirio di mas grandi pa condenarnan, i koe un di nan último palabranan tàbata semper: "*Mi tin sed.*" Esaki ta palabra di Nos Senjor na Cruz.

E bordagoenan, sin misericordia, di Bouganda ta haja semper compasjon di nan victimanan, i nan ta ofrece nan awa ó Linja di banana. Awor ni un hende lo risca ofrece mi poco sin sinti nan mes ofender. Mi a pasa dilanti porta di un di nos neófitonan, koe jama Mathieu Kisoulé. Den dje cas-ai nos Cristiannan tabatin costoember di reuni, i aj mi tabata sa sosega promé aja ora mi sali for di corte. E dianan-ai nan tabata pusta pa ofrece mi refresco. Awor e lugar ta bandonar i ketoe manera morto!

Algun paso despues mi a contra un fuente; mi a sak pa bebe poco awa, i mi a tende un stem koe a bisa mi: "Morto di un dje victimanan tabata lastrar den e awa-ai." Mi a lamta spantar.

Na camina mi a contra un portero bieuw, Lousaka, un pagano decente, nos amigo, i tata di tres di nos neófitonan. E, koe tabata semper contentoe, a stop mi coe lágrima den su wowo: "Mi tres jioenan ta prisionero, ki un crueldad! Kiko nan a hasi? Nan no a horta, ni nan no a insulta rei. Nan ta bisa koe nan ta resa, ma esai ta un crimen anto?" Asina e homber tabata papia.

E pober bieuw tabata primi mi manoe i é tabata asina tristoe, koe el a hasi mi maloe, mas ainda, pasobra na camina mi a contra diferente bista di banda di familia dje victimanan, koe tabata mira den mi causa di nan desgracia. Un mohé koe a mira mi, a grita: "Oh! mara mi tabata un homber!.... Lo mi a hinca e blancoe-ai coe mi lansa, pasobra t'é a instrui nos jioenan i hasi koe nan a mata nan asina."

Pobernan! Mara nan por a comprende cuantoe nos ta stima nan! Mara nan por a sabi cuantoe sacrificio nos mester a hasi pa bandona nos familia, nos patria i toer cos pa bini cerca nan!.... Ma ta pa scirbir, koe criar lo no ta mas koe su sjon, i nos tambe, mes cos koe nos Meester Divino meste ta un obheto di desconfianza i odio te hasta pa esnan mes, pa kende nos ta kla pa entrega nos bida. "*Odio eritis omnibus propter nomen meum.*"

Mi a contra na camina diferente troepa, koe a sali di ruina cas di Cristiannan i nan tabata jega cansar na Santa-Karia, cargar coe toer loke nan a horta.

Duranti e anochi-ai hopi neófito a bin busca consuelo cerca nos, i nan a doena nos toer informe koe nan por a haja di ruinamentoe, koe Cristiannan a sufri. Nan a conta nos, koe ainda tin algun neófito di corte koe ta liber, pasobra ainda rei tin mester di nan, i lo é spar nan te ora koe é haja otro na nan lugá.

Padre Lourdel tabatin fortuna di mira Mouanga i di papia coe n'é riba mi jegamentoe. Ata aki loke é ta scirbi den su diario tocante e conversacion-ai.

Mi a jega cerca rei i mi a moestré e perhuicio koe é ta causa é mes di larga mata su criarnan di mas bon; ma toer loke mi tabata papia, no tabata hasi ningun impresjon riba dje; é tabata hari i bisa: „Mi no kier pa mi súbditonan resa mas, mi ta Kabaka; mi ta meester aki, i mi no ta desea pa ningun hende contradici mi." Ainda mi a persisti na pidi pordon pa nos Cristiannan, i mi a busca di hasi Mouanga comprende, koe toer loke nan a papia di nan ta nada mas koe calumnia. El a grita hari i el bisa mi: "Nan toer lo no moeri, lo mi spar algun." Mi no por a consegui nada mas.

Apenas padre Lourdel a sali for di residencia real, nan a aresta un di nos neófitonan, koe tabatin hopi influencia, jamar André Kagoua, senjor di bagoa. *E ta sigui.*

concessie onlangs door ons Koloniaal Bestuur aan den heer L. B. Smith is verleend. De eerste steen werd aan den kant van Otrobanda gelegd.

—Verleden Woensdag zijn te Sta. Rosa 132 kinderen voor de eerste maal ter H. Tafel genaderd.

—'t Is eene zeldzaamheid, als men hier op Curaçao iets te berichten heeft over een brand, die van eenige beteekenis geweest is. Deze week schijnt wel eene uitzondering geleverd te hebben op die zeldzaamheid. Dinsdag toch in den vroegen morgen brandde in het tweede district, in de parochie Santa Rosa, een huis tot den grond toe af. De bewoners waren juist afwezig. Alles wat er zich in huis bevond, werd mede door de vlammen vernield. Niets is er gered.

Op dienzelfden dag, des avonds omstreeks 9 ure, ontstond er brand in een pakhuis in de Willemstad, gevuld met ontplofoare stoffen. Naar men zegt, is er een kist met vuurwerk van zelf in brand geraakt. Aan de ferme houding van de politie en van het Militairebrandpiket is 't te danken, dat de brand spoedig gebluscht werd. Te recht was men voor het ergste bevreesd, en zonder tijdige hulp ware de ramp misschien niet te overzien geweest De schade, zu veroorzaakt, is betrekkelijk gering.

—Uit Colon wordt gemeld, dat bij de ontploffing van dynamiet in een magazijn bij *Gatun* ten gevolge van het inslaan van den bliksem, 4 personen het leven hebben verloren.

(*De Vrijmoedige.*)

BUITENLAND.

ITALIE. — Gelijk gemakkelijk te voorzien was, protesteeren de sectarissen tegen ieder plan van verzoening met den Paus op eenigen anderen grondslag dan het *statu quo* en de waarborgen-wet. Met dit alles is de Paus thans de eigenlijke meester van Italië, en de onthouding der Katholieken aan de politieke verkiezingen levert het gouvernement geheel en al over aan de revolutionnaire partijen, die er slechts op uit zijn, het omverte werpen; vroeg of laat zal men een van beide moeten kiezen: of wel teruggave van de bezittingen van den Paus of wel omverwerping van het koningschap.

Ondertusschen gaat de H. Vader voort met zijn Rome te overladen met weldaden. Buiten de Aventino tusschen de Poort van den H. Paulus en den Tiber, bouwt men de nieuwe wijk van Testaccio; deze wijk is bestemd voor de werkende klasse, die aldaar ruime, gezonde en zeer goedkoope woningen zal vinden; tal van huisgezinnen verhuizen er dan ook heen.

Men had daar asylen, scholen, vrouwengasthuizen en vooral een parochiekerk noodig; de vrijgevigheid van Leo XIII heeft aan dat alles gedacht. Ofschoon in het Vaticaan opgesloten, heeft de goede Vader zijne dierbare stad niet vergeten, en vergeet hij nooit in alle behoeften van zijne kinderen te voorzien. Zijne waakzame en voorzienende liefdadigheid is op de hoogte van iedere omstandigheid, en de Testaccio-wijk zal een nieuw bewijs leveren van de welwillende teederheid van den Paus voor de behoeftige klasse.

Hij heeft in de nieuwe wijk 1200 vierk. meter terrein verkregen en binnenkort zal het bovengenoemde daar verrijzen, met de parochiekerk eveneens, waarvan de kardinaal Parocchi reeds met veel luister den eersten steen gelegd heeft. Doch terwijl de Katholieken bouwen, verwoesten de hervormers van Rome. Zoo zal de oude kerk van de H. Elizabeth der Duitschers, in 1439 gebouwd en bekend om haar merkwaardig plafond en hare marmers, weldra afgebroken worden.

—In Genua is men bezig een Comité samen te stellen ter viering van het vierde eeuwfeest van de ontdekking van Amerika, door Columbus (1492). Alle Staten van Amerika zullen uitgenoodigd worden om zich te doen vertegenwoordigen.

—Over de 90 bisschoppen hebben relieken gezonden om geplaatst te worden in het altaar, dat aan den Paus voor zijn Jubilé-Mis zal worden aangeboden. De offers in geld voor de Jubilé-Mis bedraagt reeds meer dan £ 23.435. De stad Modena en de Abdij Nonantola zullen een prachtig gouden kelk opzenden, met de hoop dat de H. Vader hem gebruiken zal bij die gelegenheid. De kelk zal in Italiaansch Gotieke stijl vervaardigd worden, in overeenkomst met het altaar en de gewaden, enz., die de stad Milaan gezonden heeft. Aan den voet van den kelk zullen vier schilden komen, de figuren dragende van St. Germanicus, bisschop en beschermer van Modena; St. Sylvester, de eerste Paus, beschermer van Nonanto la; het wapen van Leo XIII en dat van den Aartsbisschop en Abt. Mgr. Guildelli. Dit geschenk zal ook eene toepasselijke inscriptie dragen in letters van het jaar 1300.

—In Sicilië en langs de Italiaansche kust heeft men aardbevingen gevoeld. De Etna is weer in werking.

FRANKRIJK.—Wanneer men ooit den naam van den heer Lebastard, lid van den Franchen Senaat en burgemeester der stad Rennes leest, dan moet men.... ja, dan moet men maar eens denken aan de gevoelens, die de volgende handelwijze bij den lezer opwekt

Zeker is het, dat monsieur Lebastard in de oogen der republikeinen een scherpe kop, een verlicht man is. Verbeeldt u, daar heeft hij het middel uitgevonden om clericale standbeelden te bekeeren.

Rennes nl. bezit een standbeeld van den connétable de Montmorency, een der vurigste bestrijders van de oproerige Hugenoten. En dat zat den maire dwars in de maag: zijne stad zou het standbeeld bezitten van,, een hevigen clericaal, een ultramontaan." neen dat ging niet. Maar het standbeeld vernietigen ging ook niet. Lebastard kwam thans op het vernuftige denkbeeld, waarmede hij ongetwijfeld een halfgod is geworden in de oogen van alle republikeinsche maires van clericale-standbeelden-bezittende-gemeenten in Frankrijk.

Hij liet dus bekend maken, dat het standbeeld voortaan niet meer de Montmorency maar zekeren Duquesclin zal voorstellen, wiens denkbeelden meer strooken met die van monsieur Lebastard, en liet zelfs den eersten naam van het voetstuk wegnemen en er den laatsten opzetten.

En of men nu al den slimmen „wederdooper" vertelt, dat Duquesclin niet op de Montmorency gelecK.... dat komt er niet op aan; dat zij niet overeenkwamen in kleeding, want Duquesclin leefde in de veertiende en de Montmorency in de zestiende eeuw.... zoo nauw moet men niet kijken; dat de bewapening ook een achronisme is.... wat maakt dat; dat de *would-be* Duqueslin thans nota-bene met eene decoratie is versierd, die in zijn tijd nog niet bestond.... met al die geleerdheid houdt *monsieur le maire* zich niet op. 't Is hem genoeg, dat dat clericale standbeeld thans „gelaïciseerd" is en volgens hoogwijs besluit blijft dat zoo. Het standbeeld stelt thans Duqueslin en niet meer de Montmorency voor, en daarmede basta. Wat slimme republikein! Als die niet spoedig een lintje in het knoopsgat krijgt.... !

— Schnaebele, wiens inhechtenisneming door de Duitsche politie bijna een *casus belli* tusschen Frankrijk en Duitschland had voortgebracht, is nu in een hoogere betrekking aangesteld. Hij wenschte weer aan de grenzen geplaatst te worden, maar de regeering weigerde het hem.

— Floquet, wiens aanvraag, om van de betrekking van President der Kamer van Afgevaardigden ontslagen te zijn, maar door dit Lichaam met algemeene stemmen afgewezen werd, heeft zijn verzoek ingetrokken.

— De Fransche bladen stemmen overeen dat de moed van den minister-president, Rouvier, het bestaan van het Kabinet verzekerd heeft.

— De verslagen van generaal Ferron omtrent de aanstelling van nieuwe regimenten-kavalerie en hervormingen in de infanterie, werden in de Kamer van Afgevaardigden voorgelezen, en zij werden als dringend beschouwd.

— Sedert het vertrek van generaal Boulanger naar Clermont-Ferrand is er te Parijs een ontzettend groot getal van *Boulanger-sjerpspelden* verkocht geworden. De vervaardigers worden met aanvragen uit alle deelen van het land overladen.

—Een brief van generaal Boulanger aan den heer Laur, afgevaardigdigde voor Loire, heeft veel sensatie verwekt. In zijn schrijven verklaart de oud-minister van Oorlog, dat de Franschen het hoofd moeten opheffen en de eenige houding aannemen, welke eene groote natie past.

—Het wetsontwerp tot het doen eener proefneming met de mobilisatie is door de Kamer van Afgevaardigden goedgekeurd. Slechts 20,000 man zullen hiertoe gebezigd worden.

DUITSCHLAND. — Keizer Wilhelm zou den 19 dezer te Gadstein aankomen. Gedurende zijn verblijf aldaar zou hij den Keizer Frans Joseph van Oostenrijk ontmoeten. Voor dat die ontmoeting plaats heeft, zal de politiek, die aangenomen moet worden betreffende de verkiezing van Prins Ferdinand, van Saxen-Coburg-Gotha, tot Prins van Bulgarije, niet beslist worden. De tegenwoordige gemoedsgesteldheid van het Duitsche Hof is tegen de verkiezing van Prins Ferdinand.

De *Nord Deutsche Zeitung* (orgaan van Prins Bismarck) houdt vol, dat Prins Ferdinand een Duitsche en niet een Oostenrijksche Prins is. Het blad ontkent, dat Prins Ferdinand verguuning gekregen heeft van Ernst II, den regeerenden Hertog van Saxen-Coburg-Gotha, om de kroon van Bulgarije aan te nemen.

De *Borsen Courier* bevat een telegram uit Coburg, meldende dat Hertog Ernst er op staat, dat Prins Ferdinand de aangeboden kroon niet aanvaarden zal.

— Keizer Wilhelm heeft de verzoeken van de familie van Koechlin en Bloch gunstig aangenomen. Deze zijn twee leden van de Fransche *Ligue des Patriotes*, die onlangs wegens verraad veroordeeld zijn geworden en die thans te Magdenburg in de gevangenis zitten. De verzoeken zijn aan Graaf Herbert Bismarck opgezonden, en men verwacht eene spoedige vrijstelling der gevangenen.

—Het officieele blad van Reichsland maakt een edict bekend, waarbij bepaald wordt, dat na het einde van dit jaar (1887) het gebruik van de Fransche taal in gerechtelijke debatten zal worden opgeheven. Die afkondiging bepaalt ook, dat het gebruik der Fransche taal in gerechtelijke documenten bij het einde van 1888 verboden is. Deze bepaling is van toepassing in Metz en andere handelsgerechtshoven.

—De Keizer van Duitschland zal een samenkomst hebben met Prins Luitpold van Beieren, doch niet te Munchen. De samenkomst zal plaats hebben op de Beiersche grens. De juiste plaats is echter nog niet bekend.

—Men meldt het overlijden van Krupp, de eigenaar der beroemde geschutgieterij te Essen.

—Naar aanleiding der klachten van de pers over de vervolging, waaraan Duitsche onderdanen in Frankrijk blootgesteld zijn, heeft de Duitsche gezant te Parijs zich dienaangaande tot de Fransche regeering gewend.

ENGELAND. — De twee Kamers van het Engelsche parlement hebben een *bill* gestemd, die de stadsautoriteiten van Londen machtigt, om onder de Theems, tusschen Blackwall en Greenwich, een nieuwen tunnel te bouwen, welks lengte, met die der wegen, welke er heenvoeren medegerekend, ongeveer drie en driekwart kilometer zal zijn.

De kosten van dezen nieuwen tunnel zijn geraamd op anderhalf millioen pond sterling.

—De Koningin heeft den deserteurs en den soldaten, die lichte straf hadden, kwijtschelding van hunne straf verleend. Als gevolg hiervan komen dagelijks honderden deserteurs zich aanmelden bij de militaire depôts van het koninkrijk. Dit toont aan dat het lot van den Engelschen soldaat nog aanlokkend genoeg is, of wel dat de arbeid zoo weinig is, dat tal van mannen gelukkig zijn de gelegenheid te vinden om bij hunne regimenten terug te keeren.

Gemiddeld deserteeren jaarlijks zes duizend man uit het Engelsche leger, die een budget vertegenwoordigen van 120,000 pond sterling.

—In eene zitting van het Lagerhuis heeft de heer George Howell, een liberaal, de opmerking gemaakt, dat Koningin Victoria den titel van "Keizerin" gebruikt in documenten, die geen betrekking hebben met de Indiën. Hij verklaarde dat dit in strijd is met de beloften, die de Ministers gedaan hebben, toen het Parlement H. M. den titel van Keizerin verleend heeft.

—Men verwacht veranderingen in het Engelsche Kabinet, ten gevolge van de aftreding van den heer Henry Mathews, minister van Binnenlandsche Zaken. Er wordt gezegd, dat na het sluiten van de tegenwoordige zitting van het Parlement de heeren Henry Chaplin, John Bazley White en Matthew Ridley in het Kabinet zullen komen.

—De Iersche *Coercion-bill* is goedgekeurd en door de Koningin bekrachtigd.

—De speciale afgezant van Engeland te Constantinopel, Sir Henry Drummond Wolff, heeft de Turksche Conventie ongeteekend ingetrokken.

BELGIË.—De heer d' Oultremont, independent afgevaardigde van Brussel, heeft kort geleden bij de Belgische Kamer van Afgevaardigden een voorstel ingediend tot invoering van den algemeenen en persoonlijken dienstplicht.

Bij de behandeling van het wetsontwerp opende de minister-president Beernaert, het debat met de verklaring uit naam van het geheele Kabinet, dat het ministerie tegen het ontwerp-d'Oultremont was, in zooverre het de deur openstelt voor den algemeenen dienstplicht, bij wijze van gewapend volk, hetgeen België niet noodig heeft en waarvan de regeering niet wil hooren spreken. Het is echter gezind voor het beginsel van persoonlijken dienstplicht, d. w. z. voor de afschaffing van het stelsel van plaatsvervanging met behoud echter van de loting. De spreker constateerde, dat Belgie en Nederland nog de eenige landen van het vasteland zijn, die de plaatsvervanging hebben behouden. Dit stelsel is in de zeden dier volkeren doorgedrongen; ook hebben de militairen zelve lang geaarzeld daartegen te velde te trekken. Maar sedert een vijftiental jaren heeft zich een wijziging in de publieke meening voorgedaan ten gunste van den persoonlijken dienstplicht, die tegenwoordig tal van aanhangers in de burgerlijke bevolking heeft; wat het leger betreft, dit is thans eenstemmig daarvoor gezind.

Men wil, dat de geheele linkerzijde, uitgenomen het lid Fesch, het beginsel van persoonlijken dienstplicht zal aannemen, en het is te vreezen, dat vele afgevaardigden der rechterzijde in weerwil van de waarschuwende stem des volks zich door het ministerie zullen laten medesleepen door den Koning en de liberalen.

Dit is zoo sterk, dat de liberale *Etoile* zelve zegt, dat "als de rechterzijde den persoonlijken dienstplicht aanneemt, zij de kastanjes uit het vuur haalt ten bate der liberalen."

De Koning zou gaarne zien, dat de Paus, evenals Z. H. in Duitschland heeft gedaan, ten gunste van zijn militarisme, den Katholieken wenken gaf. Dit is echter te dwaas om over te spreken. Het *Journal de Bruxelles* wilde beweren, dat de Paus geen Belgischen priester ontmoet, of Z. H. spreekt hem ten gunste van den persoonlijken dienstplicht!!

De *Moniteur de Rome* geeft hierop het volgende dementi: "Wij zijn in staat het publiek te waarschuwen tegen het bericht, als zou het Vaticaan geneigd zijn tusschenbeide te komen in de militaire quaestiën, welke bij de Belgische Kamer aanhangig zijn.

V. S. VAN N. AMERIKA.—Volgens de *Daily American* van Nashville hebben de kleurlingen in Tennessee zwarte onderwijzers voor hunne scholen gevraagd. De regeering heeft de billijkheid van hun eisch erkend, en de blanke onderwijzers van alle openbare scholen voor kleurlingen,—waarvan twee de mooiste gebouwen zijn van de stad,—werden door zwarte meesters vervangen.

In Georgia eischen de kleurlingen datzelfde voorrecht.

— Officieele berichten uit Honolulu in Washington ontvangen, wijzen aan dat de finantieele toestand van het Koninkrijk Hawaii zoodanig is, dat er geen hoop meer bestaat dat het gouvernement ooit weer onafhankelijk van zijne geldleeners zijn kan. Het gevolg daarvan zal vroeg of laat moeielijkheden te weeg brengen, waarin Amerikaansche, Engelsche en Duitsche belangen betrokken zullen zijn. Het is te begrijpen, zegt een correspondent van de *New York Herald*, dat, wanneer die moeielijkheden daar zijn, de Amerikanen aandringen zullen dat alleen het Amerikaansch gezag op het Hawaii aansch grondgebied erkend worde. In welken vorm men dit denkt vast te stellen is nog niet overwogen, maar aan geen vreemde regeering zal worden toegestaan zich, onder voorgeving van een protectoraat in te stellen, op dat grondgebied te vestigen.

Over dit onderwerp sprekende zeide een uitstekend officier, dat de quaestie heel eenvoudig is. „De handel van de Sandwich Eilanden—zegt die Amerikaan—bestond hoofdzakelijk met de Vereenigde Staten. Hunne geographische ligging is zoodanig, dat wij in de eerste plaats recht hebben om tusschenbeide te komen in geval van eene omwenteling tegen de regelmatige en erkende regeering in Honolulu. Geen Europeesche regeering zal onder pretext van de commercieele belangen harer onderdanen te beschermen in Honolulu toegelaten worden, zelfs niet tijdelijk. Misschien zal zulk een crisis zich niet vóór eenigen tijd doen gevoelen, maar wanneer een koninkrijk arm wordt, zooals er thans bericht wordt, dat 't het geval is met Hawaii, is het maar eene quaestie van tijd dat er ernstige verwikkelingen op volgen."

—Volgens de laatste berichten, die wij ontvingen, heerschte er eene ondragelijke hitte in Noord-Amerika. Op sommige dagen steeg de Thermometer in de schaduw, tot honderd, zelfs op eenige plaatsen tot honderd en acht graden. Verscheidene personen zijn dan ook onder die felle hitte bezweken.

DE KATHOLIEKE GODSDIENST IN DE ARGENTYNSCHE REPUBLIEK.

Amerika wil niet geheel en al ten achter blijven in de groote en schoone beweging, die de Christenvolken in den tegenwoordigen tijd naar de heiligdommen heenvoert, ter eere van Gods H. Moeder opgericht. In het stadje Lujan, voorbestemd om in de ontzaglijke gewesten van Zuid-Amerika, even vermaard en gevierd te worden, als Lourdes het is in Europa, heeft in het begin der Meimaand eene gebeurtenis plaats gehad, die alleszins geschikt is om het godsdienstig geloof en de vereering van de Koningin des Hemels op te wekken onder een volk, dat, hoewel in den grond Katholiek, thans ten prooi is aan de vernielende werking der geheime genootschappen.

Den 8 Mei jl. werd O. L. V. van Lujan, door Mgr. Aneyros, aartsbisschop van Buenos-Ayres, namens Z. H. Leo XIII gekroond, te midden van een onmetelijken toevloed van geloovigen, die zich hadden vereenigd aan den voet der miraculeuse beeltenis, zoo vurig vereerd door alle landstreken der Republiek en mede door de naburige staten. De kroon van eene onvergelijke schoonheid en pracht is een kunstwerk, dat den beroemden Poussièlque Renaud van Parijs, aan wien de vervaardiging werd opgedragen volkomen waardig is. Zij werd in het begin van dit jaar door een Missionaris van Lujan naar Rome gebracht en aan den H. Vader aangeboden. Nadat Z. H. geruimen tijd het met diamanten en andere kostbare gesteenten bezette meesterstuk had bewonderd, betuigde Hij den goeden Missionaris Zijne hooge tevredenheid over den ijver, waarmede deze de godsvrucht der geloovigen op de vereering der H. Moeder Gods weet te richten. Daarna heeft de H. Vader zelf dit schoone bewijs van Katholieke godsvrucht, dat voor het grootste gedeelte door de vrouwelijke bevolking van Buenos-Ayres werd aangeboden, gezegend en zich op verzoek der Bisschoppen van de Republiek gewaardigd de eer der kroning van de miraculeuse Madonna te aanvaarden. En het was Mgr. de aartsbisschop Aneyros die den H. Vader den 8 Mei moest vertegenwoordigen. Omringd door de Geestelijkheid van zijn bisdom, door verscheidene bisschoppen en door de vertegenwoordigers van het gouvernement en eene ontelbare menigte van geloovigen, kweet de Aartsbisschop zich van deze eervolle opdracht. Luisterrijke feesten, door een bijzonder comité van de hoofdstad georganiseerd, verhoogden de godsdienstig vroolijke stemming der geheel in feestdosch gehulde stad.

Van harte hopen wij, dat deze groote gebeurtenis voor het land het begin zij van een nieuw tijdperk, een tijdperk van vrede en voorspoed en zedelijke grootheid en dat zij eene toenadering moge bewerken tusschen het gouvernement en den H. Stoel, die de bron is van den waren vooruitgang èn in de maatschappelijke èn in de godsdienstige orde der dingen.

Openbare Veiling.

De beneficiaire erfgenamen van wijlen den Heer ABRAHAM JACOB JESURUN zullen op Woensdag, den 10n. Augustus d. j. des middags ten twaalf ure, en zoo noodig de volgende dagen, ten overstaan van den Notaris *J. W. Heldewier Vignon*, in het openbaar doen opveilen en aan de meestbiedenden toewijzen, de navolgende onroerende goederen, behoorende tot den boedel van voormelden Heer ABRAHAM JACOB JESURUN, als volgt:

1°. De Scheepstimmerwerf of Klip, gelegen aan de Overzijde, en bekend als *"de Werf Malley"*.

2° Het Huis No. 72 naast die Werf gelegen;

3° De Scheepstimmerwerf of Klip, gelegen aan de Oostzijde der haven en bekend als *"de Kleine Werf;"*

4° De Scheepstimmerwerf of Klip, mede gelegen aan de Oostzijde der haven en bekend als *"de Groote Werf"*;

5° De Scheepstimmerwerf of Klip, mede gelegen aan de Oostzijde der haven en bekend als *"de Wilde"*;

6° Het effect gelegen op Scharló en bekend onder den naam van *Fleur de Marie*, met het daaraan grenzend stuk grond;

7° Het tuintje *Hof en Berg* (alias *Vageruur*) gelegen in het tweede district;

8° Een stuk gronds gelegen in het tweede district en bekend onder den naam *Pipi*;

9° Een stuk gronds gelegen in het tweede district, bezuiden de plantage *"Goed heenkomen:"*

10° Een huis No. 8 aan de Waterzijde, thans ineengetrokken met het huis No 24 Heerenstraat; en

11° Een huis No. 26 gelegen in de Heerenstraat.

De Veiling zal gehouden worden op de Groote Werf.

De koopbrieven en veilconditiën liggen van 10. Augustus af ten kantore van voornoemden Notaris ter inzage van belangstellenden.

De goederen zijn van heden af dagelijks te bezichtigen.

Curaçao, 21 Juli 1887.

De prektizijn,

A. M. CHUMACEIRO Az.

GOUDEN PRIESTER-JUBILE
VAN
Z. H. PAUS LEO XIII.

Ter voldoening aan veler uitgedrukt verlangen, heeft het Feest-Comité besloten om ook op Curaçao eene expositie te houden van de voorwerpen die bestemd zijn om naar Rome gezonden te worden ten tijde van het gouden jubelfeest van onzen H. Vader.

Deze tentoonstelling zal plaats hebben op den 12n., 13n. en 14n. Augustus a. s., in de zaal van het Klooster der Zusters van Liefdadigheid, waar thans de klassen van de *derde Afdeeling* gehouden worden. Gedurende de drie genoemde dagen zal het lokaal der expositie voor het publiek toegankelijk zijn: 's morgens, van 8 tot 11 uur; 's namiddags, van 2 tot 6 uur.

Ook heeft het Comité bepaald en vastgesteld een entree-geld van *vijf en twintig centen*. De opbrengst van dit entree-geld zal later besteed worden ten voordeele der Katholieke armen van ons eiland.

Het Comité noodigt nogmaals allen uit, die iets vervaardigd hebben voor de *Vaticaansche Tentoonstelling*, dit uiterlijk op den 10n. Augustus a. s. te willen inzenden.

Namens het Comité

Pr. fr. W. G. WILLEMS, ORD. PRÆD.
President.

JAMES CORSEN.
Secretaris.

DE CURAÇAOSCHE FHOSFHAAT MAATSCHAPPY "ASCENSION."

Ter kennis der aandeelhouders wordt gebracht, dat het Bestuur besloten heeft, ingevolge art. 8 der Statuten, om 20 °/ₒ der aandeelen in te vorderen, en welke *vóór ultimo Augustus* a. s. behooren betaald te worden.

Curaçao 21 Juli 1887.

Namens het Bestuur
De Secretaris,
J. H. M. ELLIS.